

[Indenrigsministeren.]

regnet på basis af indtægterne i 1947, vil udgøre ca. 7 552 000 kr. mod 7 655 000 kr. efter den nugældende ordning, altså 103 000 kr. mindre. I dette tal er imidlertid ikke medregnet den særlige lempelse i omsætningsafgiften efter lovforslagets § 3, stk. 4, der vil kunne anlås til ca. 35 000 kr., så at forskellen ialt kun kommer til at udgøre ca. 68 000 kr.

Den foreslåede ændring i beregningsgrundlaget for apotekerafgiften vil medføre jævner og stabilere indtægter for apotekerne, og det er min overbevisning, at lovforslaget vil blive til gavn for apotekerstanden som helhed.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje at fremsætte forslag til lov om ændring i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet. Ved dette lovforslag, der har tilknytning til det lige nævnte forslag om ændring i apotekerafgiftsloven, foreslås indført en udvidet adgang til at yde tilskud til mindre apoteker, så at der, hvis betingelserne iøvrigt er opfyldt, for fremtiden kan ydes tilskud til alle apoteker, der er ene-apoteker i vedkommende kommune, og ikke som hidtil blot til apoteker i landkommunerne. Den nuværende begrænsning forekommer ikke rimelig, da der findes en del apoteker i små købstæder og i de sønderjyske flækker, hvis økonomiske forhold er således, at de ganske må sidestilles med apoteker af tilsvarende størrelse i landkommuner.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til de udførlige bemærkninger, der ledsagede lovforslagene i det andet høje ting, og til apotekerkommissionens indstilling, der er aftrykt som bilag til det først omtalte lovforslag, anbefale lovforslagene til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Doris Christiansen: De to lovforslag om ændringer i apotekerlovgivningen, som i dag er til behandling, er en følge af et tilsagn fra indenrigsministeriet til apotekerforeningen under de sidst førte lønforhandlinger mellem apotekere og farmaceuter, et tilsagn, som blandt andet gik ud på at medvirke til, at indtægten for de mindre apotekers indehavere ikke måtte være mindre end de højest tariflønnede farmaceuters, ligesom der også blev givet tilsagn om ændring i apotekerafgiften. Og det er altså disse spørgsmål, vi skal tage stilling til i dag.

Med hensyn til ændringerne i afgifterne har det hidtil været således, at minimums-afgiftsgrænsen var 7 000 kr. netto. Denne

grænse foreslås nu ændret til 14 000 kr., og samtidig nedsættes afgiften for nettoindtægter indtil 27 000 kr. Men derefter vil der i henhold til lovforslaget finde en stigning sted, som vil betyde, at afgiften for en nettoindtægt på 30 000 kr. vil blive forhøjet med 770 kr. Ved 35 000 kr. er afgiften steget med 2 000 kr. og ved 50 000 kr. med 5 670 kr. Maksimumsprocenten vil efter lovforslaget blive ændret således, at grænsen, som før var 22 000 kr., nu foreslås forhøjet til 32 000 kr.

I forslaget om ændringer i loven om apotekervæsenet foreslås, at der kan ydes tilskud til mindre apoteker, hvis nettooverskud ikke overstiger 14 000 kr. mod tidligere 12 000 kr., ligesom apoteker med en omsætning på under 150 000 kr. kan opnå tilskud, dersom omsætningsmulighederne ifølge oplandets struktur ikke er så store.

Den højtærede indenrigsminister har meget udførligt gjort rede for den foreslåede ændring med hensyn til opkrævning af afgiften, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på dette forhold, men anbefale begge lovforslag til velvillig behandling, idet jeg håber på, at den kommission, som er nedsat, må blive færdig med arbejdet inden udgangen af 1950.

Ravn: Når det foreliggende forslag til midlertidig lov om ændring i lov nr. 108 af 31. marts 1932 om apotekerafgift og tilskud fra apotekerfonden har betegnelsen „midlertidig“, skyldes det formentlig, at hele spørgsmålet om apotekervirksomhed og tilskud fra apotekerfonden skal tages op til revision, når den siddende apotekskommission vel ret snart har sluttet sit arbejde. Da det altså kun er en midlertidig lovgivning, skal vi fra min gruppes side ikke modsætte os, at den bliver gennemført, men der er visse ting i lovforslaget, der bevirker, at vi ikke kan stemme for det ved tredje behandling.

Den tidligere ret til at fradrage forrige års nettoafgift før udfindelsen af det løbende års afgiftspligtige overskud foreslås således nu ophævet. Det mener vi ikke er rigtigt, idet det minder os lidt om de tanker, der er fremme om, at man ikke skal have lov til at fradrage den betalte skat ved selvangivelsen, og da det er noget af et principspørgsmål for os, at vi ikke knæsætter dette her, kan vi ikke stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Det andet lovforslag, der omhandler apotekervæsenet, har jeg ikke særlige bemærkninger at gøre om. Det vil vi kunne medvirke til at gennemføre, og derfor kan jeg